

לדבר שלקום

מיסודו של המלובן ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	כ"ש
7:12	7:31	7:34	7:31
8:31	8:34	8:35	8:31
9:18			

דבר ה'

מאמר השבועי באתר "דבר ה'"
המקובל רבי בנימין שמואל שטיינ"א

מי הם השומרים האמיתיים שלנו?

חורבן ירושלים. שהרי כל זמן שהתורה נמצאת בה, העיר תעמוד ולא תחרב. משום שהתורה - עץ חיים עומד עליה, ועץ החיים לא יפרוש מירושלים כל זמן שהתורה מתעוררת מלמטה שבני אדם עוסקים בה. אבל כשנפסקת התורה, עץ החיים מסתלק מן העולם. ועל כן, כל זמן שהחכמים שמחים בעסק התורה - לא יוכל להם ס"מ, שהרי כתוב (בראשית כז, כב): הקול קול יעקב והידים ידי עשיו. הקול קול יעקב - זו התורה, בעוד שקול התורה לא נפסק, אז הדיבור של לימוד התורה שולט ומנצח, ולכן אין להפסיק מלימוד התורה. עד כאן דברי אליהו.

וכשהתעורר רבי חייא, הלכו ואמרו דבר זה לחכמים. אמר רבי ייסא: הכל יודעים דבר זה, וזו האמת לאמיתה. שנאמר (תהלים קכז, א): אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר. פירוש, ששמירת העיר על ידי ה' תלויה באותם אלו שעוסקים בתורה, ועיר הקדש עליהם עומדת, ובזכות לימוד תורתם היא קיימת. ואינה עומדת וקיימת על האנשים החזקים שבעולם. וזהו שנאמר: אם ה' לא ישמור עיר, דהיינו אם לא יעסקו בתורה, בעונש זה ח"ו יסיר ה' את שמירתו מהעיר, אז, שוא שקד שומר, אף אם יהיו השומרים האנשים החזקים ביותר מכל העולם, לא יעלה בידם להציל את העיר מחורבן. עד כאן דברי הזוהר.

להפיץ את התקנה

בסיום דבריו, מבקש הרמח"ל להנהיג את התיקון הנ"ל בכל תפוצות ישראל, וזה לשונו: ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח"ו, ועתה אל תשליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גיוסם, כי אני, אלמלי נתיישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כל אחד יקח את העצה הזאת ויהיה לו זכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל, ואנחנו מצליחים בזה תודה לא-ל, ועוד סדרים רבים ונאים בענין הלימוד הזה.

נקבל אף אנו על עצמנו, להתחזק בכל עוז בלימוד התורה הקדושה, כי היא חיינו ואורך ימינו, וממנה השמירה האמיתית על כלל ישראל. ובכלל זה, נכבד את לומדי התורה היקרים המסולאים בפז, אשר הם נשמת רוח אפה של האומה הקדושה שלנו, ונשים אותם כתר לראשנו, כי הם הם השומרים האמיתיים שלנו! שבת שלום ומבורך.

ועל כך אין תשובה, כי אין שעתו פנויה, ואם כה יחשוב, יוכל ללמוד ולקיים את התורה, הנותנת חיים ללומדיה ולעושיה.

התקנה של הרמח"ל

וכתב רבינו משה חיים לוצאטו זיע"א - הרמח"ל, כי בזמנו נתרבה הקטרוג בשמים על כמה קהילות ישראל בעוון שלא המיתו עצמם באוהלה של תורה, והיו הולכים אחרי תאוות העולם, ואף שלא היו להם עוונות אחרים, לא חילול שבת, לא מאכלות אסורות, וכל שכן שלא עברו על שאר חייבי כריתות ומיתות בית דין.

וכדברים האלה, גילה המלאך 'המגיד' למרן הבית יוסף, כמבואר בספר 'מגיד מישרים' בפרשת וארא. והוסיף הרמח"ל, כי גילו לו מהשמים על גזירה נוראה העומדת לבוא עליהם עבור זה.

בכדי לקדם את פני הרעה, עשה הרמח"ל תיקון לכך, ע"י שדאג להרבות בלימוד תורה ברציפות. וכך היה הסדר של התיקון: קבוצה של אנשים קיבלה על עצמה לדאוג ללימוד רצוף מהבקר עד צאת הכוכבים, ומיד לאחר תפילת שחרית הלך אחד מאותה קבוצה למקום מיוחד שנקבע כמקום לימוד, והחל ללמוד ללא הפוגה עד בוא חבירו שהחליפו, כאשר הראשון עוד לא סיים את לימודו, וכבר השני החל ללמוד, וכן מהשני לשלישי וכן הלאה, באופן שקול התורה לא נפסק אפילו לרגע.

בעת הלימוד, לא הפסיקו לשום דבר שבעולם, ונהגו כמו אדם המתפלל תפילת שמונה עשרה, כי כל אחד ידע שאינו לומד בשביל עצמו לחוד, אלא עבור כל כלל ישראל.

מי הם שומרי העיר?

כמקור לתיקון זה, הביא הרמח"ל את דברי הזוהר הקדוש בפרשת ויצא, ואלו דבריו [בתרגום ללשון הקודש]: רבי חייא ורבי חזקיה היו יושבים תחת האילנות של שדה אונו, נמנם רבי חייא, וראה את אליהו הנביא. אמר לו אליהו: עכשיו באתי להודיע שירושלים קרובה להיחרב, וכן כל ערי החכמים, וכבר ניתנה רשות לס"מ על כך, וכן ניתנה רשות להרוג את תקיפי העולם. (ומבואר בזוהר הקדוש שם, שהכוונה לירושלים של מעלה, כיון שבזמן רבי חייא עברו כבר שנים רבות מחורבן בית המקדש וירושלים של מטה הייתה חריבה באותה העת). ובאתי להודיע לחכמים, אולי יוכלו לעכב את

כתב בספר "חפץ חיים" על התורה בפרשתנו, כי חז"ל (ברכות סג): אמרו: אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליהם. ובאמת תמוה, הלא כבר נאמר 'וחי בהם' - ולא שימות בהם?

ומי שישב זאת על פי משל: סוחר גדול, היו נוהרים אליו קונים רבים מעירו ומהעירות הסמוכות, והיה טרוד במסחרו כל היום והלילה, עד שלא היה לו זמן אפילו ללכת לבית הכנסת בכדי להתפלל בציבור. עברו שנים, ושיער לבן החל לבצבץ בזקנו, כוחותיו התדלדלו, והוא התחיל להרגיש כי התכלית קרבה ובאה, וכי בעוד זמן לא ארוך הוא עתיד לתת דין וחשבון על מפעליו. חכך בדעתו, כי הגיעה העת להכין צידה לדרכו, ויעבור עליו מה שיעבור. ממחשבה למעשה, התחיל ללכת לבית הכנסת להתפלל בציבור, ואחר התפילה למד שתי שעות בבית המדרש, ומני אז לא השגיח על הסוחרים והקונים, כי הכל הבל המה ולא יועילו.

בשובו למסחרו מבית הכנסת, אחרי ששהה שם למעלה משלש שעות, שאלה אותו אשתו בתמהון: מדוע אחרת לבוא? והלא כל החנות מלאה סוחרים שאצים הם לדרכם! ענה ואמר לה, כי היה טרוד מאוד, והיה מוכרח להתעכב. למחרת, כאשר הגיעה שעת בוקר מאוחרת, ובעלה עוד לא שב מבית הכנסת, הלכה בעצמה לראות מה קרה לו שם, ומה נבהלה לראותו יושב ולומד. התחילה לצעוק עליו בקול: מה זה אתך? כלום יצאת מדעתך או משוגע הנך? החנות מלאה קונים, ואתה יושב ולומד? לא איכפת לי ההפסד שאתה גורם לנו, אבל האם אפשר לגרש קונים מהחנות, בעת שמכל העברים החנווניים האחרים מתחרים אתנו!?

ענה בעלה ואמר לה: שמעי נא רעיתי תמתי, מה היית עושה, לו היה בא מלאך המות ואומר לי, הגיע זמנך להפטר מן העולם, קום ולך! כלום יכולתי לאמר לו כי אין לי פנאי עתה, שהרי החנות מלאה קונים! ואם כן תוכלי לחשוב, כי כעת הנני מת, ומה איכפת לך אם בעוד שעתיים אקום לתחיה, ואלך לחנות לעזור לך...

על פי משל זה, ניתן לבאר את כוונת מאמר חז"ל: אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה. שכן האדם צריך לחשוב כי הוא מת,

איסור הנאה מגופו של מת

"ותמת שם מרים ותקבר שם" (כ, א)

מת אסור בהנאה וכו', אתיא שם שם מעגלה ערופה כתיב הכא "ותמת שם מרים" וכתוב התם "וערפו שם את העגלה בנחל" מה להלן אסור בהנאה אף כאן אסור בהנאה (מסכת עבודה זרה דף כט ע"ב).

א. גופו של מת ואפילו שערו אסור בהנאה (ש"ע י"ד ש"ט, ב) ודעת רוב הפוסקים שאיסור הנאה מן המת אסור דאורייתא הוא (ש"ת יב"א ח"א סימן כד).

ב. נוי המת שמחבורים בגופו כגון פאה נכרית אסורים כמת עצמו, אלא אם כן ציורה על זה קודם מותו שיוציאו ויתנום לבנו או בתו או לצורך דבר אחר מותרים (ש"ע י"ד ש"ט, ב), ושניינים ותולדות נמי דינם כפאה נכרית (ש"ת יב"א ח"י י"ד סימן ג).

ג. אין לאדם לתרום גופו או אבריו לאחר מותו, ואפילו מי שצויה על תרומת אבריו אין זה ברשותו ואסור לציית להוראתו, אלא נזהרים בכבודו לקבורו בשלמות, דגוף המת אסור בהנאה (עיין ש"ע שם).

ד. תכשיטים של כסף וזהב, צמידים, טבעות ועגילים אפילו היו קשורים ומהודקים באשה בעת שנפטרה, מותר להסירם ולהנות מהם (ש"ע שם, יב"א ח"י י"ד סימן ג).

ה. קוצב לב שמשתילים הרופאים לחולים שמפעיל את חדר הלב ומסדיר את הדופק ומחירו יקר מאוד ורוצים להוציא המכשיר לאחר מיתה כדי להשתמש בו לחולה אחר, מותר להוציאו לפי שהוא חפץ זר בגוף הנפטר (ש"ת שבט הלוי ח"ז סימן קפט).

ו. אסור ליטול את קרנית העין של נפטר יהודי בכדי להציל עין של יהודי אחר שהוא בכלל אסור הנאה מן המת, ונוסף גם איסור ניוול המת ב"מ (ש"ת יב"א ח"ג י"ד סימנים כ-כג).

ז. ניתוחי מתים שעושים הרופאים בכדי ללמוד דרכי וחכמת הרפואה אסורים בהחלט משום איסור הנאה מן המת, ניוול המת, ביטול מצוות קבורה, וייסורים לנפש המת (נשמת אברהם י"ד סימן ש"ט).

ח. במקרה שעל ידי ניתוח המת ינתן להציל חולה אחר אשר נמצא לפנינו, דהיינו ממש פיקוח נפש, נחלקו הפוסקים אם מותר לנתח המת ולנוולו (שם).

ט. חולה שיש בו סכנה ונותנים לו אפשרות לקבל השתלת איבר שבה מגוף של מת אחר, אע"פ שרוב בני המדינה ישראל מותר לו לקבל (עיין ש"ת יב"א ח"ג י"ד סימן כג במסקנה ולכא"כ כ"ש לכאן).

מעלת ודרגת העושים חשבון נפש

"על פן יאמרו המושלים באו חשבון" (כא, כז)

ציון שיהא מחשב עם נפשו כל לילה קודם שישן להתוודות על מעשה יומו ויתוודה, ונקראים עושי זאת מארי דחושבנא. ורמזו בתורה על כן יאמרו המושלים באו חשבון כדאיתא בזוהר (חרדים פל"ה אות ל)

א. תועלת רבה היא לאדם שיחשב את דרכיו ויפשפש וימשמש במעשיו לראות אם טובים ונכונים הם על פי דרכה של תורה וכשם שמחשבים הסוחרים פעולותיהם ומסחרם וזבה מצליחים לשרר ולהתקדם במסחר, כך מצליח המחשב דרכיו לעלות ולהתעלות בעבודת ה' (ע"פ מסילת ישרים).

ב. בארבעה זמנים נכון הדבר שיהא אדם מחשב דרכיו ויעשה תשובה (א) בסוף כל יום. (ב) בסוף כל שבוע. (ג) בסוף כל חודש. (ד) בסוף כל שנה (מ"ד שליט"א בתיקון ע"ח עמוד מד בשם הש"ל"ה).

ג. כשמחשב דרכיו בכל יום עדיף יותר שיחשב מעשיו וישוב עליהם בתשובה בלילה קודם שישן (עיין זוה"ק ח"ג דף קעח ע"א).

ג' תנאים לזכירת הלימוד

"וידבר ה' אל משה ואֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר, זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' לְאֹמֶר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיךְ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל" (יט, א-ב)

ידועה קושית המפרשים בראשם הגאון חיד"א ע"ה והאדמו"ר מצאנז ועוד, מדוע אומר הפסוק "זאת חוקת התורה אשר ציוה ה' לאמור" היה צריך לומר "זאת חוקת הפרה", כפי שמתבקש מעניינה של הפרשה.

אלא ההסבר, שחבוי כאן רמז לג' דברים המועילים לזכירת הלימוד: א. שיחזור על פרקו מאה ואחד פעמים. ב. שיצייר שם הוי"ה מול עיניו בשעת הלימוד, כמובא בספרים הקדושים בשם האריז"ל. ג. שילמד בקול רם וישמיע לאזניו.

זהו שהכתוב מלמדנו: זאת חוקת התורה, זאת נוטריקון זכור אל תשכח ואיך אפשר לא לשכוח הרי שכחה מצויה. התשובה היא, תעשה את שלושת הדברים הבאים א. אשר צו"ה בגימטריא ק"א, היינו שתשנה פרקך מאה ואחד פעמים כמ"ש"כ כי הוא צו"ה ויעמוד. ב. הוי"ה, תצייר שם הוי"ה מול עיניך. ג. לאמור, שתגיד בפה ובקול. אם שלוש אלה תעשה לך לא תשכח את תלמודך.

קשה מאד השמירה על מוצא פיו כי הרי הוא כמי שיש לו גב בתוך הבית

"וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא" (יט, טו)

הגה"ק החפץ חיים זי"ע אמר שאדם שאין לו שמירה מעליא על מוצאי פיו, הרי הוא כמי שיש לו גב בתוך הבית, שאי אפשר לו להיזהר ממנו ורק מגב שיש לו דריסת רגל ברשותו - אפשר להיזהר, כיו"ב ממש נחשב אדם זה, שאי אפשר לשלוט על יצר הלשון הרע.

על הלשון אפשר לראות אם יש לו חולי הנפש

עוד כתב הגה"ק החפץ חיים זי"ע, שממנהגו של עולם כשירצה הרופא לידע מצבו של החולה - יביט על לשונו, כי על הלשון אפשר לראות את כל תחלואי הגוף, כמו כן הוא בחולי הנפש - על הלשון אפשר לראות אם יש לו חולי הנפש, והיינו אם הלשון עצמה איננה כראוי...

מי שאינו בודק את הנכנס והיוצא לפיו יש לו בור בפניו ולא פיה שיכול להבדיל בין דיבור מותר לאסור

אמר הרה"ק האמרי חיים זי"ע על הפסוק (במדבר טז, לב) "ותפתח הארץ את פיה", הנה בפרשת משפטים אמרה תורה (שמות כא לג) "כי יפתח איש בור" ולא כתיב כי יפתח איש 'פה' לארץ, אלא ביאורו, כי ה'בור' בולע את כל העוברים בקרבתו, ואילו פי הארץ שנפתחה אצל קרח לא בלעה את כולם, רק ביררה לעצמה - את קרח ומשפחתו בלעה, ואחרים לא בלעה, ללמדך שלכן נקרא פה - שאינו מכניס ומוציא את הכל, והוא 'פה' האמור בתורה, כיו"ב ייאמר לדין, המפריד בין הנכנס והיוצא מפיו - להכניס רק עם 'הכשר' ולהוציא רק דיבורים כשרים וטובים, זה האיש יש לו פה בפניו, אבל מי שאינו בודק את הנכנס והיוצא זה האיש בור יש לו בפניו ולא פיה שיכול להבדיל בין דיבור מותר לאסור.

סגולות לפחד

עם סגולה
סגולות מועילות במקורות
מוסמכים

מי שיש לו פחד אלה הדברים אשר יזהר ובע"ה יצלח מן הפחד: א. יזהר לקרוא קריאת שמע שחרית וערבית ושעל המיטה בדקדוק במתון ובכוונה. ב. יזהר ויעשה נטילת ידים שחרית ואחר בית הכסא ג' פעמים בסרוגין ובשופי דהיינו מים בשפע כדי שישגיג לכל כף היד, וגם נטילה שאחר הקזת דם או תספורת בישיבה]. (ש"ת רב פעלים ח"ד ס"ו סימן יט, ועיין שם עוד עצות). או קציצת הצפורניים יזהר ויעשה ג' פעמים בסרוגין. ג. ישא עליו שם נעורירון ושם צדנלבש כתוב על קלף כשר ע"י סופר י"ר שיודע מקור שמות אלו [ניתן להשיג בישיבה]. (ש"ת רב פעלים ח"ד ס"ו סימן יט, ועיין שם עוד עצות).

מעשה נורא על הגר"א בעיר מערעץ

מהאכסניא ולראות איך הגאון יושב ולומד בהדרת גאונו ובגודל קדושתו, היה אז בעיניו ובעיני כל אנשי מערעץ לאיש המאושר בעולם. וסיפרו לי הזקנים ששמעו מאבותיהם הפלא הגדול שהיה אז באותו לילה, איך ששררו אז כל הלילה סדר ומשטר בכל המחנה הגדול מכל אנשי העיר אשר התאספו לראות ולידע דרכיו של הגאון מוילנא ז"ל. לא דחפו ולא דחקו איש את רעהו ולא נשמע קול צווחה וקול גערה והומיה בהם, ורק דממת קודש שלטה אז על כל הנאספים לראות בהדרת קדושתו של הגאון, ואמרו שזקנים שבדורות שעברו כי גודל קדושת צדקותיו ותורתו ויראתו הקדושה של הגאון פעלו אז והופיעו על כולם, וכולם הרגישו אז רגש קודש ונאדר מאין כמוהו, אשר כמה שנים אחר כך לא שכחו את הרגש הקדוש ונעלה הזה.

וכאשר העמידו הסולמות על החומה מחוץ לקומה השנייה התנהגו אנשי מערעץ כך, מי שעלה בראשונה על הסולם במעלות העליונות היה מתמהמה מעט ורואה ומביט בתהלוכות של הגאון הקדוש, ואחר כך ירד ושוב עלה איש אחר וכה עשו כולם, ולא נתנו לאיש להתמהמה הרבה על הסולם ולהביט הרבה, כי כולם חפצו לראות באיש הקדוש הגאון מוילנא. ופתאום לאחר חצות הלילה הזה, נתפשטה הבשורה המעציבה בכל העיר מערעץ, כי הגאון התעורר אז משנתו המועטת וכה אמר הגאון בקול זוועה וחרדה. כי בעיר מערעץ אחזתו שינה וישן יותר בלילה ההוא בערך עשרה מינוטין יותר מכפי הרגלו, ובזה חסר עשרה מינוטין לעבודת ה' יתברך, ועוד עשרה מינוטין שינה לגאון וקדוש כמוהו הוא הפסד היזק גדול בעבודת ה' בתורת ה' ובמצוותיו, על זה הצטער הגאון מאד ובלב נשבר ונדכה אמר אז הגאון בזה הלשון אין מערעץ שלאפט זיך. ותיכף כאשר נודע לכל אנשי מערעץ צערו של הגאון מהשינה היתירה אשר חטפתו הצטערו כל אנשי העיר על אשר בעירם קרה הדבר הזה כי גאון וקדוש כהגאון חיסר עשרה מינוטין מעבודת ה', ושינה לצדיקים רע להם ורע לעולם, והשמחה שהיתה לעיר מערעץ בקבלת פני הגאון נהפכה לתוגה. וסיפר לי אבי הרב הגאון ר' בנייש זצ"ל אשר שירת בקודש בעיר מערעץ שסיפרו להם אבותם, כי הגאון הקדוש מוילנא תיקן את החטא משנתו היתירה במערעץ, כי בשובו אחר כך בחזרה מסערהייה לוילנא כאשר נשקטה המחלוקת בוילנא, גם אז נסע דרך עיר מערעץ, ולן גם כן לינת לילה בבית האכסניא הראשונה בבית ר' ליב ב"ר זלמן, ובאותו הלילה ישן הגאון מוילנא בערך עשרה מינוטין פחות מכפי הרגלו למען לתקן את החטא מהשינה היתירה. וכאשר ראה הגאון כי ה' יתברך עזר לו שיוכל לתקן את השינה, ותיכף נודע גם זאת לכל אנשי עיר מערעץ ושמוחו גם הם בשמחת הגאון מוילנא, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

אביא כאן מעשה נורא מהגר"א, יום ב' פ' ראה, כ' מנחם אב שנת דעזרתי תרצ"א לפ"ק, וכך סיפרו לי, הגאון רבנו אליהו מוילנא זצ"ל היה נאלץ לנסוע מוילנא מפני המחלוקת הגדולה שהיתה אז בוילנא, ולכן עזב הגאון רבנו אליהו את העיר ווילנא ונסע לעיר סערהייה, אשר היתה אז עיר חופשית תחת ממשלת זוכס אחד במדינת פולאנה, כי בעיר סערהייה היה מובטח הגאון זצ"ל כי ישב בשקט ובמנוחה, ושם לא תגיע לו חמת רודפי. ולהגיע מוילנא לעיר סערהייה היו צריכים לעבור דרך העיר מערעץ, וגם במערעץ היו צריכים ליקח רשיון משוטרי הגבול לעבור שם בגבול דרך נהר ניעמן לסערהייה. ויען כי מהעיר ווילנא עד העיר מערעץ היו צריכים לעשות נסיעה בדרך מקולקלת ורעה בערך חמש עשרה פרסאות, לכן חפץ הגאון מוילנא לנוח מעט במערעץ מפני טלטול הדרך הקשה, ועוד שהיה הגאון מוילנא צריך להתמהמה במערעץ בכדי לקחת רשיון משוטרי הממשלה הרוסית אשר עמדו על הגבול שם בכדי שיוכל לנסוע משם ישר לסערהייה, ולכן לא היה יכול הגאון רבנו אליהו מוילנא זצ"ל להעלים שמו וליסוע בדרך הסתר כמו שהיה דרכו בקדש, ולכן קודם ביאת הגר"א זצ"ל לעיר מערעץ הודיעו נכבדי וילנא לבעלי הבתים הנכבדים מעיר מערעץ שישתדלו בעבור הגר"א אכסניא טובה, וגם ישתדלו בעבורו הרשיון משוטרי הממשלה במערעץ, בכדי שיוכל לנסוע מהר וישר לעיר סערהייה, ולכן כאשר בא האורח הנכבד הגאון מוילנא זצ"ל לעיר מערעץ, תיכף נתפשטה הידיעה הזאת בכל העיר, אכסניא בחרו בעד הגאון מוילנא בבית חומה בעל שתי קומות, אשר היה אז שייך לגביר המופלג סוחר נכבד ומפורסם ולתהילה גם בחו"ל, כי היה נוסע תמיד למסחרו במדינת אשכנז, מו"ה ר' ליב ב"ר זלמן, והאכסניא של הגר"א היתה על קומה שנייה, מפני שחפצו שהגאון יוכל לישב במנוחה וללמוד ולכן בחרו באכסניא שיהיה על קומה שנייה. וכאשר נודע לכל אנשי מערעץ כי הגאון מוילנא הדומה למלאך ה' צבאות שוכן בעירם, נהיה רעש גדול בעיר וכל העיר כולה היתה כמרקחה, ומנער ועד זקן טף ונשים לא ראו שינה כל אותו הלילה שהתאכסן הגאון מוילנא בעירם, וכולם טיכסו עצה מה לעשות איך לזכות בראיית פני הגאון הקדוש הזה ולידע ממנהגיו ותהלוכותיו בקודש, מה יעשה כל הלילה, ונמנו וגמרו להביא סולמות גדולים אשר יגיעו לחלונות מהקומה השנייה, ולהביט ולראות דרך החלונות בהסתר מעשיו ומנהגיו של האיש הקדוש הזה, כי לכנוס פנימה באכסניא ולהביט פניו זאת לא הרהיבו עוז בנפשם לעשות, כי נפל פחד קדושת הגאון על כולם, גם יראו לכנוס פנימה באכסנייתו פן ישיבתו המנוחה של הגאון הקדוש. אך זאת לא יכלו להתאפק מבלי לטפס על הסולמות הגבוהים מחוץ לחומה ולראות דרך החלונות מעשיו של הגר"א זצ"ל, וכל מי שזכה באותו הלילה לעלות על הסולם הגבוה ולהביט בהסתר בחלונות

שיעורים קבועים מתו"ר שליט"א

שיעור דף היומי

מתקיים בכל בוקר בשעה 9:00
בישיבת נהר שלום רחוב שילה 6 י-ם

שיעור הזוהר העולמי

מתקיים בכל יום ראשון בשעה 19:00
בהיכל בית המדרש "נהר שלום"

שיעור הלכה ומוסר

מתקיים בכל יום שלישי בשעה 18:00
בבית הכנסת המיישי"ר רחוב אורט ישראל 4 בת-ים

ברוכים הבאים!

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכנ"ץ רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--